FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 29 december 2014

1285/2014

Finansministeriets förordning

om omständigheter som ska beaktas vid bedömning av ett kreditinstituts och värdepappersföretags eller en koncerns avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

Utfärdad i Helsingfors den 19 december 2014

I enlighet med finansministeriets beslut föreskrivs med stöd av 3 kap. 3 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning föreskrivs om omständigheter som Verket för finansiell stabilitet ska beakta vid bedömning av möjligheterna till avveckling och omorganisering av ett institut som avses i 3 kap. 1 § i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag (1194/2014) och en koncern som avses i 3 kap. 2 § i den lagen.

2 §

Omständigheter som ska beaktas vid bedömning av avvecklings- och omorganiseringsmöjligheter

Vid bedömning av ett instituts eller en koncerns möjligheter till avveckling och omorganisering ska Verket för finansiell stabilitet beakta åtminstone följande omständigheter:

1) institutets förmåga att överföra kärnaffärsområden och kritisk verksamhet till de juridiska personerna,

2) anpassningen mellan juridiska strukturer och företagsstrukturer i förhållande till institutens centrala affärsområden och kritiska verksamhet,

3) har institutet arrangemang för att tillhandahålla nödvändig personal, strukturer, finansiering, likviditet och kapital för att stödja och upprätthålla centrala affärsområden och kritisk verksamhet,

4) kan serviceavtal som institutet ingått hävdas om institutet ställts under resolutionsförvaltning,

5) är institutets besluts-, styrnings- och tillsynsstruktur lämplig för att hantera och säkra efterlevnaden av institutets interna riktlinjer för serviceavtal,

6) har institutet förfaranden för att föra över tjänster som tillhandahållits tredjeparter inom ramen för ett serviceavtal, ifall kritiska funktioner eller centrala affärsområden skulle separeras,

7) finns det beredskapsplaner och åtgärder för att garantera fortsatt tillgång till betalnings- och avvecklingssystem,

8) garanterar ledningsinformationssystemen att Verket för finansiell stabilitet kan

Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU; (32014L0059); EUT L 173, 12.6.2014, s. 190

inhämta korrekta och fullständiga uppgifter om centrala affärsområden och kritisk verksamhet för att påskynda beslutsprocessen,

9) förmår ledningsinformationssystemen tillhandahålla uppgifter som är väsentliga för att när som helst på ett effektivt sätt kunna försätta institutet i resolution även under mycket föränderliga förhållanden,

10) har institutet testat sina ledningsinformationssystem i det stresscenario som fastställts av Verket för finansiell stabilitet,

11) kan institutet garantera att dess ledningsinformationssystem kommer att fortsätta att fungera för både det berörda och det nya institutet, ifall den kritiska verksamheten och centrala affärsområden avskiljs från den övriga verksamheten och övriga affärsområden,

12) har institutet inrättat lämpliga förfaranden för att säkerställa att Verket för finansiell stabilitet får nödvändiga uppgifter för att identifiera insättare och de belopp som omfattas av insättningsgarantisystemen,

13) ifall koncernen använder koncerninterna säkerheter — tillhandahålls dessa säkerheter på marknadsvillkor och är riskhanteringssystemen för dessa säkerheter effektiva,

14) ifall koncernen tillämpar en transaktion som ingås mellan två koncerners företag för att helt eller delvis överföra den risk som är förenad med en annan transaktion som har ingåtts mellan ett företag i den ena koncernen och en tredje man, görs dessa transaktioner på marknadsvillkor och är riskhanteringssystemen för denna transaktionsverksamhet effektiva,

15) ökar användningen av koncerninterna säkerheter eller tillämpningen av en transaktion som ingås mellan två koncerners företag för att helt eller delvis överföra den risk som är förenad med en annan transaktion som har ingåtts mellan ett företag i den ena koncernen och en tredje man spridningseffekten inom koncernen,

16) utgör koncernens juridiska struktur ett hinder för att resolutionsverktygen används på grund av antalet juridiska personer, koncernstrukturens komplexitet eller problem med att föra affärsområden till koncernbolag,

17) institutets antal och typ av kvalificerande skulder,

18) ifall bedömningen omfattar ett holdingföretag med blandad verksamhet, skulle en resolution av sådana företag i koncernen som är institut eller finansiella institut få negativa konsekvenser för koncernens icke finansiella del,

19) förekomst av och stabilitet hos servicavtal,

20) huruvida myndigheter i tredjeland har de nödvändiga resolutionsverktygen för att stödja resolutionsåtgärder från en EES-stats resolutionsmyndigheter, och omfattningen av samordnade åtgärder mellan en EES-stats resolutionsmyndigheter och myndigheter i ett tredjeland,

21) möjligheten att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen med tanke på de tillgängliga verktygen och institutets struktur,

22) tillåter koncernstrukturen att Verket för finansiell stabilitet för att maximera värdet på koncernen som helhet avvecklar hela koncernen eller ett eller flera av dess företag, utan att orsaka en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin,

23) de arrangemang och åtgärder genom vilka resolutionen kunde underlättas i fall där koncerner har dotterföretag som är etablerade i olika jurisdiktioner,

24) trovärdigheten i att använda resolutionsverktyg på ett sätt som uppfyller resolutionsmålen, med tanke på eventuella följder för borgenärer, motparter, kunder och anställda, och eventuella åtgärder som myndigheter i tredjeland kan vidta,

25) kan effekterna av institutets resolution på det finansiella systemet och på finansiella marknadens förtroende utvärderas tillräckligt,

26) kan resolutionen av institutet komma att ha en betydande direkt eller indirekt negativ effekt på det finansiella systemet, marknadens förtroende eller ekonomin,

27) skulle spridning till andra institut eller de finansiella marknaderna kunna begränsas genom tillämpningen av resolutionsverktygen eller resolutionsbefogenheterna,

28) kunde resolutionen av institutet komma att ha en betydande skadlig effekt på betalnings- och avvecklingssystem.

Det som i 1 mom. föreskrivs om ett institut tillämpas på sådana företagsenheter som av-

ses i 1 kap. 1 § 2 mom. 1 och 2 punkten i lagen om resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag vid bedömning av koncernens möjligheter till avveckling och omorganisering.

3 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2015.

Helsingfors den 19 december 2014

Finansminister *Antti Rinne*

Konsultativ tjänsteman Armi Taipale

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET EDITA PRIMA AB / EDITA PUBLISHING AB ISSN 1456-9663 / 0787-3182 (tryckt)